

Halima

Actrice Halina Reijn (32) schrijft iedere week - exclusief - in Viva over haar leven.

Nier

Ik hou met heel mijn hart van dit stuk

Het temmen van de feeks' spelen we al jaren. Na honderd keer zou je denken dat het gaat vervelen om elke avond getemd te worden door de heer Kesting, maar niets is minder waar. Toegegeven: toen ik een tijd geleden hoorde dat we de voorstelling opnieuw door het hele land zouden gaan spelen, moest ik wel even slikken. Meteen dacht ik aan de blauwe plekken op mijn knieën, schorgheschreeuwde stembanden, de enorme puinhoop op het toneel en de luidruchtige sfeer die er altijd in de bus en kleedkamers hangt wanneer we met dit stuk op reis gaan. Ook raakte ik enigszins in paniek toen ik hoorde dat mijn vriendin Karina Smulders de rol van mijn zusje Bianca niet meer zou vertolken. 'De Feeks' is een mannenvoorstelling en Karina en ik klampten ons altijd op een prettige manier aan elkaar vast om al het geweld en gebrul om ons heen te kunnen verdragen. Ik sta erg graag met haar op het toneel, zowel in 'Rouw siert Electra' als in 'Hedda Gabler' traden we op als duo en beleefden dan dolle tijden. Zonder haar zou het weleens een hele eenzame tour kunnen worden. We zijn zo op elkaar ingespeeld en het is nou eenmaal aangenaam als je al die uren in de bus met een vriendin kunt praten over koeien, kalven en belangrijkere zaken. Gelukkig nam haar collega uit de film 'Bride flight', Elise Schaap, de rol over. We hadden ons geen betere vervanging kunnen wensen. Elise speelt prachtig en is ook nog eens heel lief en grappig. Vanwege het fileprobleem in Nederland vertrekken we elke dag al vroeg. Op de achterbank strekte de reus Hans Kesting zich in volle lengte uit om bijna meteen in slaap te vallen, terwijl wij ons proberen te vermaken met onze iPods, computers en meegebrachte boeken. Na

een half uur gaat dat vervelen en beginnen de grappen, anekdotes, luidruchtige imitaties van collega's, roddels en 'Wat heb jij gisteren gedaan'-gesprekken. Als we om een uur of zes arriveren bij het theater, krijgen we een overheerlijke maaltijd voorgeschoteld door onze kok Miquel. Dan hijsen we ons in onze kostuums en hangen wat rond. Omdat je nergens meer mag roken, verzamelt een aantal mensen zich buiten om met verkleumde vingers hun peuken op te steken. Ik leg pepermuntjes klaar in het decor voor de verschillende zoenscènes en smeer een tube arnicazalf op mijn benen in de hoop dat de blauwe plekken zullen verdwijnen. Om kwart over acht begint het verhaal van 'De Feeks'. Elke avond is het weer een gekkenhuis. Deze voorstelling heeft een vreemde uitwerking op zowel de acteurs als het publiek. Omdat niet alles vastligt, hangt er altijd een sfeer van gevaar en spanning in de zaal. Niemand weet precies wat er gaat gebeuren. Het ene moment lijkt het een dolkomische klucht te zijn, om dan naadloos over te gaan in een soort '½ Weeks'-smthriller. Als Hans contact zoekt met het publiek, lijkt de traditionele code van theater helemaal doorbroken te zijn en weten de toeschouwers van gekkigheid niet meer hoe ze rustig op hun stoelen moeten blijven zitten. Ik hou met heel mijn hart van dit stuk en ben blij dat er nog steeds zoveel mensen komen kijken. Diep in de nacht komen we weer aan op het Leidseplein. Ik spoed me naar mijn bed. Tam lig ik onder de dekens en realiseer me maar half dat ik morgen weer opnieuw met bruut geweld getemd zal worden. Die feeks toch, ze weet van geen ophouden.

Reageren?
Mail naar halina@viva.nl

We zijn met Toneelgroep Amsterdam op tournee met de voorstelling 'Het temmen van de feeks'. Met onze grote bus reizen we door het hele land. Telkens staan we een week in een stad. Gelukkig komen er veel mensen kijken en is het een groot succes.

DE TOESCHOUWERS
WETEN VAN
GEKKIGHEID NIET
MEER HOE ZE RUSTIG
MOETEN BLIJVEN